sõnud. Penjamini wäggi olli siis taplemas alles, kui nemmad said nähha, et lin jo olli põllemas; nemmad tundsid siis, et kurri luggu neil kä; Jehowa hirm sai ka nende peäle, sest tappeti selsammal päwal neid 25100 meest; neid mis weel jälle jänud olli agga 600 meest, need põgenesid hädda pärast sure ruttoga weel kõrbe Rimmoni kaljo jure, ja puggesid selle kopade sisse, et nemmad seäl saaksid warjul seista, kus nemmad ka nelli kuud jäid; teised Penjamini rahwas agga said keik ülles otsitud nende liñnade seest, ja need said keik mahha lõdud, ni hästi inimesed kui lojuksed, mis tal teiste katte juhtus; nende Ma sai ärrarikkutud ja liñnad ärrapõlletud.

Pärast sedda hakkasid kül Israeli rahwas sedda kahhetsema ja nutma, et Israeli suggust koggone üks arro pea oli ärrukaotud; neñad ehhitasid siis sepärast Peteli ülles altari, ja ohwerdasid põlletamisse-ja tänno-ohwrid, ja hakkasid mõtlema se peäle, mil wisil Penjamini suggu-arro peaks jälle soma kossuda, et ta ommeti ikka ka olleks ühheks Israeli suggu-arruks. Naest ep olnud neil, kes seäl Rimmoni kaljo kopas ollid, ja Mitspas ollid Israeli rahwas Jehowale wandunud, et nemmad ei piddand ka mitte neile naest andma, ommast suggust, maialt ei tohtind nemmad ka mitte wotta; sest siis ei sanud nemmad mitte ossa Israeli maast. Nemmad hakkasid siis järele kulama, kas sedda rahwast weel pidi ollema, kes ep olnud Mitspas mitte wandumas se naese wõtmisse pärast; nemmad said siis teäta, et Jabesi liñna rahwas ei olnud wandumas egga sõas taplemas. Israeli rahwa koggodus wõtis siis sedda nou ja läkkitas 12000 meest Jabesi liñna peäle, neil olli se käsk jures, et

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1744, lk. 12